

Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΜΝΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ.

Β. Ὁ Μελχισεδέκ.

Πάν ὅτι ἠξεύρομεν περὶ τοῦ Μελχισεδέκ συγκεφαλαιοῦται εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ὅτι ἦτο βασιλεὺς πόλεως τινὸς καλουμένης Σαλήμ, ἣτις μετέπειτα ὠνομάσθη Ἱερουσαλήμ — ὅτι ἦτο ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου — ὁ μόνος ἐκ τῶν ἐθνικῶν, ὅστις ῥητῶς ἀναφέρεται, ὅτι δὲν ἦτο εἰδωλολάτρης — ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ

Ἀβραάμ τὸν ἐγνώριζε καὶ τὸν ἀνεγνώριζεν ὡς τοιοῦτον, ὅθεν καὶ τῷ ἔδωκε τὸ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὴν καταδίωξιν τῶν βασιλέων, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀγχμάλωτίσει τὸν ἀνεψιὸν του. Λύτ.

Ὁ Μελχισεδέκ λέγεται εἰς τὴν Γραφὴν ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, ὀχι διότι πραγματικῶς ἦτο τοιοῦτος, ἀλλὰ διότι οὔτε οἱ γονεῖς του, οὔτε ἡ γενεαλογία του ἀναφέρεται, οὔτε ποτε ἐγεννήθη, οὔτε πόσῃ ἔτη ἔζησεν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου κατ' ἐκλογὴν καὶ ὀχι κατὰ διαδοχὴν ὡς οἱ ἱερεῖς τῶν

Ἰουδαίων, ὁ Χριστὸς καλεῖται ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ καὶ οὐχὶ τοῦ Ἀαρών.

ἀλλ' ἐπιτοχᾶς, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν
αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν παριστᾷ πρόσωπον φαντασιῶδες,

Ἡ Κλέρα καὶ ὁ Καθρέπτης της.

Ὁ κάλλιστος καθρέπτης.

Οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἔχουσιν ἐνώπιόν των κό-
ρην ἔχουσαν ἀνὰ χεῖρας καθρέπτην· ἐκ τῆς ἐκφράσεως

δὲ τοῦ προσώπου της φαίνεται, ὅτι ἀρέσκεται μεγάλως
εἰς τὰ κάλλη της!

Βεβαίως σκοπὸν δὲν ἔχω νὰ ἐπικρίνω τὴν κόρην
ταύτην, διότι θεωρεῖ εἰς τὸν καθρέπτην, ἢ διότι ἀρέ-